

บทที่ 2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องปัญหาการศึกษาประถมศึกษาวิชาที่วิชาสุขศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศดังนี้

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

ประพันธ์ศิริ ไชยชนะโทญ (2522: 141-148) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นอาจารย์นิเทศก์ 11 คน อาจารย์ที่เลี้ยง 66 คน และนักศึกษาฝึกสอนที่เรียนวิชาเอกพลศึกษา 173 คน ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่นักศึกษาฝึกสอนประสบคือการวางแผนการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาว การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ อุปกรณ์และสถานที่ในการสอนไม่เพียงพอ โรงเรียนขาดแคลนคู่มือประกอบการเรียนการสอน สำหรับปัญหาที่เกิดกับอาจารย์นิเทศก์และอาจารย์ที่เลี้ยงคือ อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์ที่เลี้ยงมีงานต้องรับผิดชอบมาก ไม่มีเวลาว่างในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษาอย่างเพียงพอ และไม่มี การประสานงานเกี่ยวกับการฝึกสอนของนักศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่า อาจารย์ที่เลี้ยงส่วนใหญ่ ไม่มีความรู้ทางพลศึกษา และไม่เข้าใจเกี่ยวกับโครงการนโยบายและวัตถุประสงค์ของการฝึกสอน ของวิทยาลัย

อารมณีนาวากาญจน์ (2523: 105-112) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการศึกษาของนักศึกษาฝึกสอนวิทยาลัยพลศึกษา ในเขตจังหวัดภาคกลางของประเทศไทย" โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการศึกษาพลศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในเขตจังหวัด ภาคกลางของประเทศไทย ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นอาจารย์นิเทศก์ 40 คน อาจารย์ที่เลี้ยง 120 คน และนักศึกษาฝึกสอนที่เรียนวิชาเอกพลศึกษา 200 คน

ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหามากในด้านการวางแผนการสอนระยะสั้นและระยะยาว ความสามารถในการมองเห็นข้อบกพร่องของนักเรียนขณะเรียน อุปกรณ์ และสถานที่ในการสอน หนังสือประกอบการเรียน คู่มือครู เครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์ สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับครูและนักเรียน การแต่งชุดพลศึกษาและระเบียบวินัยของนักเรียน ทางด้านอาจารย์นิเทศก์และอาจารย์ที่เลี้ยงที่นักศึกษาฝึกสอนเห็นว่ามีปัญหา คือ ประสิทธิภาพในการนิเทศ และงานที่ต้องรับผิดชอบ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์ที่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอนยังขาดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

ชัยยศ แต่สุวรรณ (2523: 174-183) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการสอนของนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นอาจารย์นิเทศก์ 34 คน อาจารย์ที่เลี้ยง 90 คน และนักศึกษาฝึกสอนที่เรียนวิชาเอกพลศึกษา 150 คน ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่นักศึกษาฝึกสอนประสบในการฝึกสอนนั้นคือ ความยากลำบากในการวางแผนการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาว ความยากลำบากในการตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ความยากลำบากในการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ อุปกรณ์พลศึกษาของโรงเรียนไม่เพียงพอสำหรับการสอนพลศึกษา ขาดเงินในการซื้ออุปกรณ์ ขาดความคิดริเริ่มในการคัดแปลงอุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับกิจกรรม ขาดการนำเครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์มาช่วยสอน ปัญหาเกี่ยวกับการปกครองชั้นเรียน นักศึกษาจำชื่อนักเรียนไม่ครบทุกคน ปัญหาทางด้านนักเรียน คือ นักเรียนมีทักษะความสามารถที่แตกต่างกันมาก นักเรียนไม่กล้าซักถาม แสดงความคิดเห็นและแสดงออก ปัญหาที่เกิดขึ้นกับอาจารย์นิเทศก์และอาจารย์ที่เลี้ยง คือ อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์ที่เลี้ยงมีงานที่ต้องรับผิดชอบมาก ทำให้ไม่มีเวลาให้คำแนะนำแก่นักศึกษาฝึกสอนอย่างเพียงพอ ขาดประสิทธิภาพในการนิเทศการฝึกสอน และขาดการประสานงานอีกด้วย อาจารย์ที่เลี้ยงไม่เข้าใจเกี่ยวกับโครงการนโยบายและวัตถุประสงค์การฝึกสอนของวิทยาลัยพลศึกษา นอกจากนี้อาจารย์ที่เลี้ยงและนักศึกษาต้องการให้เพิ่มระยะเวลาการฝึกสอนให้มากขึ้นกว่าเดิม

ธวัช วีระศิริวัฒน์ (2524: 121-129) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนของนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษา ของวิทยาลัยครูภาคเหนือในประเทศไทย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการสอนของนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษาของวิทยาลัยครูภาคเหนือในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นอาจารย์นิเทศก์ 30 คน อาจารย์ที่เลี้ยง 42 คน และนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษา 150 คน ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่นักศึกษาฝึกสอนประสบคือ นักศึกษาไม่มีความสามารถในการตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม อุปกรณ์พลศึกษาไม่เพียงพอ นักเรียนไม่แต่งชุดฝึกพลศึกษาในชั่วโมงเรียน นักศึกษากังวลเกี่ยวกับระดับคะแนนการฝึกสอนที่ได้รับ โรงเรียนไม่มีบริการทางด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน อาจารย์ที่เลี้ยงไม่มีความรู้ในการนิเทศการสอน อาจารย์นิเทศก์นิเทศการสอนน้อยเกินไป ปัญหาที่เกิดขึ้นกับอาจารย์นิเทศก์และอาจารย์ที่เลี้ยงคือ อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์ที่เลี้ยงมีงานที่ต้องรับผิดชอบมาก ทำให้ไม่มีเวลาในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษาฝึกสอนอย่างเพียงพอ

เจสดา ธนวิภาคนนท์ (2524: 92-97) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนของนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษา วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการสอนของนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นอาจารย์นิเทศก์ 35 คน อาจารย์ที่เลี้ยง 42 คน และนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษา 140 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาดังต่อไปนี้คือ อุปกรณ์พลศึกษาและสนามกีฬาในร่มมีไม่เพียงพอ โรงเรียนไม่มีบริการจัดหา และให้ยืมอุปกรณ์การเรียนการสอน นักเรียนไม่สนใจที่จะทำความสะอาดร่างกาย และแต่งตัวให้เรียบร้อยเพื่อเรียนในชั่วโมงต่อไป อาจารย์นิเทศก์ไม่ทราบถึงข้อบกพร่องในการสอนของนักศึกษาฝึกสอน เนื่องจากนิเทศการสอนน้อยเกินไปและไม่สม่ำเสมอ สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นกับอาจารย์นิเทศก์คือ มีงานรับผิดชอบด้านอื่นมากเกินไป และปัญหาที่เกิดขึ้นกับอาจารย์ที่เลี้ยง คือ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่เลี้ยงกับอาจารย์นิเทศก์ไม่ดีพอ ทำให้ขาดการประสานงานกัน และอาจารย์ที่เลี้ยงไม่มีส่วนร่วมในโครงการฝึกสอนของวิทยาลัยครู

มงคล ใจดี (2524: 107-113) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนของนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษา ของวิทยาลัยครูภาคกลางในประเทศไทย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

ปัญหาการสอนของนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษาของวิทยาลัยครูภาคกลางในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นอาจารย์นิเทศก์ 30 คน อาจารย์พี่เลี้ยง 42 คน และนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษา 150 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาด้านต่าง ๆ คือ ปัญหาด้านการเรียนการสอน นักศึกษาฝึกสอนไม่รู้จักใช้แหล่งวิชาในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และเตรียมการสอนไม่ดีเท่าที่ควร ปัญหาอุปกรณ์และสถานที่ ได้แก่ สนามกีฬากลางแจ้งและในร่มมีไม่เพียงพอ ขนาดและสภาพสนามไม่ได้มาตรฐาน ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับครูและนักเรียน ไม่ได้นำเครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์มาช่วยสอนและอุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่พอ ปัญหาด้านการปกครองชั้นเรียนและตัวนักเรียน ได้แก่ นักเรียนไม่แต่งชุดพลศึกษาในช่วงเวลาเรียน นักเรียนไม่สนใจทำความสะอาดร่างกาย และนักเรียนขาดระเบียบวินัยขณะอยู่ในชั้นเรียน ปัญหาด้านตัวนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาไม่ให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนเป็นรายบุคคล และนักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการเงินระหว่างการฝึกสอน ปัญหาด้านโรงเรียนที่นักศึกษาทำการฝึกสอน ได้แก่ นโยบายของโรงเรียนมุ่งจัดวิชาพลศึกษาสำหรับผลิตนักกีฬา เพื่อทำชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนเท่านั้น ปัญหาด้านอาจารย์พี่เลี้ยง ได้แก่ อาจารย์พี่เลี้ยงไม่กล้าให้คำติชม และแนะนำแก่นักศึกษาฝึกสอน เกรงว่าจะขัดกับอาจารย์นิเทศก์ ปัญหาด้านอาจารย์นิเทศก์ ได้แก่ อาจารย์นิเทศก์สังเกตการสอนไม่สม่ำเสมอ และให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาฝึกสอนน้อยเกินไป

กัจจา เกิดผล (2524: 151-167) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนของนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษา ของวิทยาลัยครูภาคตะวันตกและภาคใต้" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการสอนของนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษา ของวิทยาลัยครูภาคตะวันตกและภาคใต้ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นอาจารย์นิเทศก์ภาคละ 15 คน อาจารย์พี่เลี้ยงภาคละ 21 คน และนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษาภาคละ 75 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ คือ สนามกีฬาในร่มมีไม่เพียงพอ สำหรับการสอนพลศึกษาไม่ได้นำเครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์มาช่วยสอน นักเรียนชอบเล่นเกมกีฬา มากกว่าชอบเรียนทักษะ นโยบายของโรงเรียนมุ่งจัดวิชาพลศึกษาสำหรับผลิตนักกีฬาเพื่อทำชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนเท่านั้น อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยงไม่มีเวลาในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษาอย่างเพียงพอ

สำเนียง ธีญากร (2526: 156-168) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอนวิทยาลัยพลศึกษาในเขตจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอนวิทยาลัยพลศึกษา ในเขตจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นอาจารย์นิเทศก์ 40 คน อาจารย์ที่เลี้ยง 75 คน และนักศึกษาฝึกสอนที่เรียนวิชาเอกพลศึกษา 150 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ คือ ความยากลำบากในการวางแผนการสอนระยะสั้นและระยะยาว การเตรียมการสอนไม่เต็มที่ควร โรงเรียนที่ฝึกสอนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ นักศึกษาฝึกสอนจำชื่อนักเรียนไม่ได้ครบทุกคน ขาดจิตวิทยาในการปกครองชั้นเรียน นักเรียนมีทักษะความสามารถที่แตกต่างกัน โรงเรียนที่ฝึกสอนไม่มีนโยบายในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ชัดเจน และมุ่งจัดวิชาพลศึกษาสำหรับผลิตนักกีฬา เพื่อทำชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนเท่านั้น ตัวนักศึกษาฝึกสอนขาดความรู้และความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง อาจารย์ที่เลี้ยงไม่มีเวลาแนะนำการสอน ไม่ตรวจแก้บันทึกการสอน และไม่เข้าใจในการทำบันทึกการสอน อาจารย์นิเทศก์ทำการนิเทศการสอนไม่สม่ำเสมอ และให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาน้อยเกินไป

วิรัตน์ แคนราช (2526: 103-105) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์ที่เลี้ยง เกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาฝึกสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการสอนของนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษา 65 คน อาจารย์นิเทศก์ 21 คน และอาจารย์ที่เลี้ยง 65 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนประสบ คือ มีความรู้ในการทำบันทึกการสอนไม่เพียงพอ ความยากลำบากในการวางแผนการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาว โรงเรียนมีวัสดุอุปกรณ์ทางพลศึกษาไม่เพียงพอ สถานที่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนการสอน การสอนวิชาพลศึกษา นักเรียนมาถึงสถานที่เรียนช้าและนักเรียนมีทักษะทางกีฬาที่แตกต่างกันมาก อาจารย์นิเทศก์มีความเห็นว่านักศึกษาประสบปัญหาในเรื่องขาดความรู้ในการทำบันทึกการสอน ขาดการใช้เครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์มาช่วยในการสอน ไม่รู้จักแหล่งวิชาในชุมชนเพื่อนำมาเป็นประโยชน์ในการสอน นักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีความกังวลเกี่ยวกับผลการสอนที่จะได้รับ

มากเกินไป อาจารย์ที่เลี้ยงมีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาในด้านการมีความรู้ไม่เพียงพอในการทำบันทึกการสอน สถานที่ไม่เพียงพอสำหรับการสอนพลศึกษา และนักศึกษาฝึกสอนมีความกังวลเกี่ยวกับผลการสอนที่จะได้รับมากเกินไป

ชูจิตต์ รัตนสาร และ อลิสา พงษ์อมรพรหม (2527: 30-31) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนของนิสิตฝึกสอนวิชาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการสอนวิชาสุขศึกษา ของนิสิตโครงการสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนิสิตฝึกสอนวิชาเอกสุขศึกษา ปีการศึกษา 2526 - 2527 จำนวน 30 คน และอาจารย์ที่เลี้ยง จำนวน 14 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่นิสิตประสบในการฝึกสอน คือ ไม่สามารถจัดกิจกรรมให้สนองความต้องการของนักเรียนได้ ขาดเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ นักเรียนในชั้นมีมากเกินไป อาจารย์ที่เลี้ยงไม่มีเวลาให้คำแนะนำอย่างพอเพียง และอาจารย์ที่เลี้ยงไม่ค่อยกล้าให้คำแนะนำ

ขจร ตั้งสุวรรณรังษี (2528: 112-116) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์ที่เลี้ยง เกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาสุขศึกษาของนักศึกษาฝึกสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์ที่เลี้ยง เกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาสุขศึกษาของนักศึกษาฝึกสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษาฝึกสอน จำนวน 106 คน อาจารย์นิเทศก์ จำนวน 21 คน และอาจารย์ที่เลี้ยง จำนวน 106 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหามากในด้านความรู้ในการทำบันทึกการสอนไม่เพียงพอ มีความลำบากในการกำหนดเนื้อหาวิชาวิธีสอน และกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้ โรงเรียนมีวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ไม่เพียงพอ นักศึกษาไม่สามารถคุมชั้นเรียนและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้ นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาสุขศึกษา และผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของนักศึกษาฝึกสอนเท่าที่ควร นอกจากนี้อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์ที่เลี้ยงยังมีความคิดเห็นว่านักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหามากในด้านการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ ไม่มีจิตวิทยาในการควบคุมชั้นเรียน และไม่สามารถแก้ไขปัญหาของนักเรียน ค้นคว้าเนื้อหาวิชาน้อยเกินไป ทำให้ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

แบนดาวาล (Bandawal 1974: 3558-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความมุ่งหมายของโครงการฝึกสอน สำหรับสถาบันผลิตครูในอัฟกานีสถาน" (A Proposed Student Teaching Program for Teacher Training Institutions in Afghanistan) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกสอนของสถาบันผลิตครูในอัฟกานีสถานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยครู และมหาวิทยาลัยจำนวน 83 แห่ง จาก 26 ประเทศ ใน 5 ทวีป และได้รับแบบสอบถามที่ส่งกลับมาเป็นตัวแทนของวิทยาลัยครู จำนวน 42 แห่ง จากจำนวน 42 ประเทศ ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนจัดการฝึกสอนร่วมกันระหว่างอาจารย์นิเทศก์และครูที่เลี้ยง จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการฝึกสอน ในขณะที่นักศึกษาที่กำลังฝึกสอนในชั้นเรียน ควรมีอาจารย์นิเทศก์คอยควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด นักศึกษาฝึกสอนจะได้เรียนรู้มากยิ่งขึ้น หากมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร นักศึกษาฝึกสอนและครูที่เลี้ยงจะต้องร่วมมือกันวางแผนการสอนอยู่เสมอ การประเมินผลการฝึกสอนนั้น ครูที่เลี้ยงควรมีบทบาทอย่างยิ่ง นักศึกษาควรมีประสบการณ์ในการฝึกสอนมากกว่า 1 ชั้นเรียน และเน้นว่าโครงการฝึกสอนจะได้ผลดีขึ้นอยู่กับบุคคล 3 ฝ่าย คือ นักศึกษาฝึกสอน ครูที่เลี้ยง และอาจารย์นิเทศก์ รวมทั้งจะต้องมีการประเมินผลการฝึกสอนที่ยุติธรรมอีกด้วย

โอลสัน (Olson 1977: 2517-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาถึงความวิตกกังวลก่อนจะออกฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน" (Study of Anticipated Concerns of Students Prior to Student Teaching) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความวิตกกังวลและเปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักศึกษาที่มีต่อการฝึกสอนตามลำดับก่อนหลัง ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาฝึกสอนจำนวน 316 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาฝึกสอนจะเคร่งครัดในระเบียบวินัย และคุณลักษณะต่าง ๆ นักศึกษาในระดับชั้นปีสุดท้ายและก่อนปีสุดท้าย มีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกันในเรื่องคุณลักษณะประจำตัว ความสามารถในการพัฒนาการเรียน ความสัมพันธ์ต่อวิชาชีพ ระเบียบวินัย บทบาทและความรับผิดชอบของครู และนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นว่าต้องการที่จะได้พัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองให้มากขึ้น มีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น ๆ ที่มีเทคนิคในการทำงานร่วมกับเด็ก และมีเทคนิคในการประเมินผล

เฮิร์ด (Hurd 1978: 1491-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสำคัญตามลำดับก่อนหลังของโครงการฝึกสอนของรัฐเท็กซัส" (Priorities for the Governance of Texas Student Teaching Program) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะค้นหาความสำคัญตามลำดับก่อนหลังที่เกี่ยวกับโครงการฝึกสอนของรัฐเท็กซัส โดยศึกษาจากบุคคล 3 กลุ่ม คือ ผู้อำนวยการวิทยาลัยหรืออธิการบดีมหาวิทยาลัย ผู้บริหารโรงเรียนชุมชน และครูใหญ่โรงเรียนชนบท ผลการวิจัยพบว่าหัวหน้าสถาบันการศึกษาเหล่านี้ ได้แสดงความคิดเห็นถึงความสำคัญตามลำดับดังนี้ คือ

1. ความสามารถในการสอนและความมีมนุษยสัมพันธ์ของนักศึกษาฝึกสอน
2. อาจารย์ที่เลี้ยงเต็มใจและยอมรับในความสามารถของนักศึกษาฝึกสอน
3. อาจารย์นิเทศมีความรู้ความสามารถในการนิเทศ และมีประสบการณ์ในการเป็นผู้นำโรงเรียน
4. เจตคติของอาจารย์ที่เลี้ยงและความพร้อมของนักเรียน
5. กิจกรรมและความสัมพันธ์กับนักเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกสอน
6. การดำเนินงานของศูนย์กลางครู การบริการให้การศึกษาระหว่างการสอนของนักศึกษาฝึกสอน

คอง (Kong 1978: 3225-3226A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนะของนักศึกษาฝึกสอนเกี่ยวกับการฝึกสอน และข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงโครงการฝึกสอนของคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยมาลาया" (Student Teachers' Perceptions of Their Student Teaching with Recommendations for Improvement of Program in the Faculty of Education, University of Malaya) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงโครงการฝึกสอนในระดับมัธยมของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมาลาया ในประเทศมาเลเซีย โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังนักศึกษาที่มีชื่ออยู่ในโครงการฝึกสอน จำนวน 500 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมา 159 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 31.00 ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการฝึกสอนนักศึกษา มีความมั่นใจต่องานในหน้าที่ครูเพียงเล็กน้อย ได้รับการช่วยเหลือจากครูที่เลี้ยงในระดับน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่เลี้ยงปฏิเสธการปฏิบัติตามความต้องการของนักศึกษา ครูที่เลี้ยงไม่ให้ความร่วมมือในการนิเทศการสอน กิจกรรมการฝึกสอนถูกจำกัดอยู่ภายในห้องเรียนเท่านั้น ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าควรพยายามประสานงานกันระหว่างสถาบันฝึกหัดครูกับโรงเรียนฝึกสอน

เกี่ยวกับประสบการณ์วิชาชีพครูภาคปฏิบัติ เพราะเป็นส่วนที่สำคัญยิ่งในหลักสูตรการฝึกหัดครู ควรได้รับการช่วยเหลืออย่างจริงจังจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และคำนึงถึงความต้องการและความพร้อมของนักศึกษาฝึกสอน ครูประจำชั้นโรงเรียนฝึกสอนทุกคน ควรมีโอกาสในการนิเทศนักศึกษาฝึกสอน นักศึกษาฝึกสอนควรได้รับการนิเทศอย่างพอเพียง กิจกรรมการฝึกสอนควรรวมไปถึงกิจกรรมทุกอย่างของโรงเรียนฝึกสอน และประการสุดท้ายการประเมินผลการฝึกสอนจะต้องประสานงานกันอย่างใกล้ชิด และต่อเนื่องกันตลอดระยะเวลาของการฝึกสอน

สรุปผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากผลงานการวิจัยในประเทศที่กล่าวมาแล้วจะพบว่า ส่วนใหญ่จะเป็นไปในลักษณะเดียวกัน คือ ศึกษาถึงความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์ที่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน ที่มีต่อปัญหาการฝึกสอนวิชาพลศึกษา และวิชาสุขศึกษา ผลการวิจัยสรุปออกมาคล้ายคลึงกันดังนี้ คือ อาจารย์นิเทศก์มีปัญหาในเรื่อง การมีงานที่ต้องรับผิดชอบมากทำให้ไม่มีเวลาว่างในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษา อาจารย์นิเทศก์ขาดประสบการณ์ในการนิเทศการฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์สังเกตการสอนไม่สม่ำเสมอและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาน้อยเกินไป สำหรับอาจารย์ที่เลี้ยงมีปัญหาในเรื่อง การไม่มีความรู้ทางพลศึกษา ไม่เข้าใจนโยบาย วัตถุประสงค์เกี่ยวกับโครงการฝึกสอน ไม่กล้าให้คำติชมและแนะนำแก่นักศึกษาฝึกสอนเพราะเกรงว่าจะขัดกับอาจารย์นิเทศก์ ไม่เข้าใจการทำบันทึกการสอน ไม่ตรวจแก้บันทึกการสอน และมีงานต้องรับผิดชอบมากทำให้ไม่มีเวลาในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษาเช่นเดียวกับอาจารย์นิเทศก์ ส่วนนักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ คือ ความยากลำบากในการวางแผนการสอนระยะสั้นและระยะยาว การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ อุปกรณ์และสถานที่ในการสอนไม่เพียงพอ กังวลเกี่ยวกับระดับคะแนนการฝึกสอนที่จะได้รับ โรงเรียนมุ่งจัดวิชาพลศึกษาสำหรับผลิตนักกีฬาเพื่อทำชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนเท่านั้น นักศึกษาขาดความรู้และความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน นักเรียนมีทักษะทางกีฬาที่แตกต่างกัน ขาดจิตวิทยาในการควบคุมชั้นเรียน ไม่สามารถแก้ไขปัญหานักเรียน และค้นคว้าเนื้อหาวิชาน้อยเกินไปทำให้ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

สำหรับผลงานการวิจัยในต่างประเทศ พบว่า ลักษณะของงานวิจัยส่วนใหญ่มุ่งศึกษาเพื่อหาแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงโครงการฝึกสอนของสถาบันผลิตครูในรัฐต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ โดยสอบถามจากนักศึกษาฝึกสอน ผู้บริหารการศึกษา และครู ผลการวิจัยพบว่า โครงการฝึกสอนหรือโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพจะได้รับผลดีขึ้นอยู่กับบุคคล 3 ฝ่าย คือ นักศึกษาฝึกสอน

อาจารย์นิเทศก์ และอาจารย์พี่เลี้ยง และสิ่งที่มีความสำคัญที่จะทำให้โครงการฝึกสอนนี้ได้รับผลดียิ่งขึ้น ได้แก่ ความสามารถในการสอน ความมีมนุษยสัมพันธ์ของนักศึกษา การวางแผนจัดการฝึกสอนร่วมกัน ระหว่างอาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน อาจารย์พี่เลี้ยงมีเจตคติที่ดีต่อนักศึกษา ฝึกสอนและยอมรับในความสามารถของนักศึกษาฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์มีความรู้ความสามารถในการ นิเทศ และมีประสบการณ์ในการเป็นผู้นำโรงเรียน นักศึกษาควรมีประสบการณ์ในการฝึกสอน มากกว่า 1 ชั้นเรียน นอกจากนี้การประเมินผลการฝึกสอนควรกระทำอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา ของการฝึกสอน และมีความยุติธรรมอีกด้วย

จากการศึกษารายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ พอสรุปได้ว่า มีงานการวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของวิทยาลัยพลศึกษาอยู่ หลายเรื่อง ซึ่งส่วนมากมุ่งศึกษาถึงความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ฝ่ายวิทยาลัย อาจารย์นิเทศก์ ฝ่ายโรงเรียน และนักศึกษา ที่มีต่อปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพวิชาพลศึกษาของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา โดยทำการศึกษาที่วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่เพียงแห่งเดียว หรือ ศึกษาเฉพาะวิทยาลัยพลศึกษาที่อยู่ในภาคกลาง ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ และภาคใต้ ภาคใด ภาคหนึ่งเท่านั้น ทำให้ได้ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยยังไม่ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศ อีกทั้ง ศึกษาเฉพาะนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาเท่านั้น ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษาจะต้องฝึกสอน วิชาที่เป็นวิชาเอก และวิชาที่เป็นวิชาโท โดยจะต้องฝึกสอนวิชาเอกไม่น้อยกว่า 6 คาบ และ ไม่เกิน 9 คาบ ฝึกสอนวิชาโทไม่น้อยกว่า 4 คาบ และไม่เกิน 6 คาบต่อสัปดาห์ เนื่องจาก วิทยาลัยพลศึกษาได้เปิดทำการสอนทั้งวิชาเอกพลศึกษา วิชาโทสุขศึกษา และวิชาเอกสุขศึกษา วิชาโทพลศึกษา ดังนั้นจึงเห็นสมควรอย่างยิ่งที่จะศึกษาเพื่อให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการ ในด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพวิชาสุขศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา